

Telefon št. 30-40

VOJNI INVALID

GLASILO UDR. VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE
OBLASTNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja vsakega 25. v mesecu. Posamezna številka 1 Din. — Naročnina mesečno 1 Din. — Rokopisi se ne vračajo. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, št. Peterska vojašnica. Telefon št. 30-40.

In zopet invalidski zakon?

To je naša stara pesem že dolga leta. Do sedaj je bil vedno slabši, ali bo kdaj boljši?

Vse vojne žrtve vprašujejo to.

Stanje, ki je nastalo tekom zadnjih let po izidu invalidskega zakona iz leta 1929 povzroča nestrpnost pričakovane med našimi vrstami.

Iz vseh obljub in pripravljanih v zadnjem času mora nekaj postati.

Spremembe so nujno potrebne, kar se tudi splošno priznava.

Položaj kaže, da ga je vendar treba zboljšati.

Težak gospodarski položaj je vprašanje tako zavlekel, da nimamo pred seboj nobenega pravega izgleda, kdaj bo prišel tako težko pričakovani nov invalidski zakon?

Prišel pa bo in sicer v kratkem, tako se nam zadržuje in poroča.

Spremembe invalidskega zakona bodo omejene na gotovo zvišanje državnih dajatev, za invalidske potrebe, ki so že tudi določene.

Ker je menda podlaga dana, bodo tudi spremembe sprejete, ako ne naenkrat, pa postopoma. Da se na tem vprašanju dela, nam dokazuje zopet sledeče poročilo:

Po odločbi g. ministra socialne politike in narodnega zdravja je odredjena komisija za proučevanje načrta sprememb invalidskega zakona, katerega je ponovno izdelal Središnji odbor udruženja vojnih invalidov.

V komisiji sta dva predstavnika ministrstva socialne politike in narodnega zdravja, in po en predstavnik ministrstva vojne in mornarice; ministrstva financ, glavne kontrole, višjega invalidskega sodišča in našega Središnjega odbora.

Torej Središnji odbor je ponovno izdelal svoj načrt. Temeljiti mora gotovo na podlagi, ki jo je dobil potem svojih intervencij in po izgledeh možnosti.

Do kake meje bo zboljšanje, pa je vprašanje?

Komisija deluje in bo gotovo v krat-

kem ugotovila definitiven načrt, ki bo potem predložen k sprejemu.

To dejstvo nam kaže, da nam je nekaj pričakovati v doglednem času.

Vsega se ne moremo nadejati, ali kolikortoliko vsaj najnujnejšega.

Vprašanje vojnih žrtev ne bo popravljeno ako po invalidskem zakonu še naprej ne bodo upoštevani različni faktični invalidi, ki nosijo na sebi hibe in bolezni. Tako ne sme biti, da bi oni invalidi, ki se jim ne daje invalidnine takorekoč ne bili invalidi, ker jih zakon ne upošteva ali pa jim daje večino pravic le ob pogoju siromaštva. Ako nesiromašni ne dosežejo nobenih pravic in se jim pravno ne priznava za invalide, torej se tudi smatra, da niso invalidi, ker niso potrebni biti. Še bolj nevzdržno pa je pri onih, ki se jim sploh vse odrekla vsled zamude prijav, pritožb ali pa sodnih kazni, celo ako so dobili kazni, preden je veljal pogoj teh posledic, ali pa so jim bile kazni celo odpuščene in izbrisane.

Nepravilno je tudi, da se invalidov, ki imajo samo notranje bolezni sploh ne priznava kljub temu, da dokažejo, da so zboleli edino na fronti.

Tudi se ne sme izločiti od načina poškodb na fronti prehlajenja, napor, pretresenja, zasutje itd., ker način vojske povzroča tudi te poškodbe in ne samo direktno ranjenje. Nikjer ni tega, da bi invalida, ki ni bil ranjen od orožja, ampak poškodovan na drug način, ki ga povzročajo vojne operacije, sploh ne priznali za invalida.

Take nedostatke morajo spremembe invalidskega zakona popraviti, ker to so najhuje krivice. Faktičnih vojnih žrtev se ne more odklanjati, pa čeprav se jim ne more nuditi vse zaščite, zlasti kar se tiče materialne.

Mi smatramo, da invalidski zakon lahko pri teh razmerah nudi vsakemu svojo zaščito, ki se regulira po potrebah, toda obiležja vojne žrtve ter priznanja in zaščite, ki mora biti za vse enaka, pa ne sme nobenemu odreči.

„Boj.“

Združenje borcev Jugoslavije je nova organizacija, ki se je pričela močno udeleževati v javnosti.

Mi invalidi smo njeni soustanovitelji in kolektivni člani, poleg tovarišev vojnih dobrovoljcev, rezervnih oficirjev, četnikov in bivših bojnikov. Misel ni bila nova, saj se po vzgledu velikih držav že dolgo pripravljajo tudi pri nas v Jugoslaviji enotna organizacija vseh bivših borcev in je gotovo, da se bo v kratkem tudi ustanovila. Takrat bo naše Združenje borcev, ki smo ga ustanovili za dravsko banovino postalo del celokupnega Združenja borcev Jugoslavije.

Vsaka močna akcija z nepobitnim, trdnim programom in energično disciplinirano voljo naleti gotovo na odpor in tako je naletel nanj tudi naš »Boj«, kakor se Združenje borcev na kratko imenuje.

Vpošteva ga večina naroda, ki pazljivo posluša in zasleduje njegov program. To dokazuje ogromna udeležba na vseh shodih, ki se vedno vrše. Zato pa so nekateri politični faktorji, katere gotovo program zadeva, nastopili energično protiborbo.

Tako je »Boj« postal v očeh nekaterih oseb protidraven, protinaroden, klerikalen, komunističen itd.

Vsled take gonje nas dostikrat tudi naše članstvo izprašuje, kaj je prav za prav ta »Boj«? Združenje borcev je nadstrankarski pokret za duhovno in

stvarno pripravo narodne in državne brambe ter za pospeševanje vsestranskega napredka celokupnega našega naroda. V ta namen goji med svojim članstvom viteški duh tovarštva, ljubezni in zvestobe Kralju, Domovini Jugoslaviji in narodu; vzgaja članstvo v poštenosti, nesebičnosti in požrtvovalnosti, goji vzgledno medsebojno zaupanje, vzgaja neupogljive značaje, sposobne in trezne gospodarje, marljive kulturne in socialne delavce, budi v članstvu disciplino in borbena duha ter pridobiva somišljenikov za duhovni prepoved širokih narodnih plasti, v dosego socialne pravičnosti in spoštovanja etičnih in človeških načel.

Iz programa se tedaj vidi, da so to najlepše naloge za vse ljudi, ki nimajo prav nobenih političnih, strankarskih ali osebnih ciljev.

Vsak bivši borec, pa tudi vsak drugi pošten državljan je lahko član in somišljenik te lepe ideje in se lahko v njej aktivno udeležuje, neglede na kakršnokoli politično pripadnost.

Naše Udruženje invalidov je po svojih pravilih izvenstrankarska organizacija in se ne bo nikdar mešalo v politiko tudi v »Boju« ne.

Do sedaj se »Boj« še nikjer ni politično udeleževal, pač pa povsod udarja, da je to ljudsko gibanje, ki stremi za čimboljše notranjo ureditev odnošajev in razmer, ki so jih razgibale baš strankarske strasti.

»Boj« je zrastle iz težke gospodarske in socialne krize, zato ima toliko borcev.

Med najprizadetejšimi pri današnjih razmerah smo gotovo vojni invalidi, ker je naše vprašanje skrajno slabo. Kje hočemo drugod iskati zaščite in pomoči kot pri bivših vojnih tovariših, ki imajo sami izkušnje pa tudi največ smisla za našo stvar, ko pa smo preko vse strankarske dobe doživeli tako mižno invalidsko vprašanje?

»Boj« se danes na svojih shodih oglašuje in kritizira to in ono.

Vplivati hoče s svojo organizacijo in gibanjem, da se razmere našega naroda boljše uredi. Ali ni prvi upravičen zastaviti besedo k tem borec, ki brani državo?

Gotovo je najvažnejše za vsako organizacijo in posameznika, ki hoče delati za narod, kako prežagati gospodarsko krizo, gospodarsko propast in bedo?

Bojevniki je poklican tudi v notranjo borbo. Boj trdi, da so dani pogoji, ako bi se življenje uredilo po njegovih principih enakopravnosti, bratstva in medsebojne vzajemnosti, v boljši organizaciji in gospodarstvu, da bi naš narod lahko veliko boljše živel. Trdi pa, da je treba za to predvsem streti strankarsko razcepljenost. Invalidska organizacija kljub vsemu slabemu položaju svojega članstva nikdar ni prestopila svojega programa, ki je zvest tradiciji starih borcev, da dela za Kralja in blagor Domovine in hoče vedno prednjačiti v vseh takih vrstah po svojem nacionalnem in socialnem programu. Pri tem pa tudi ne sme pozabiti

svoje težke socialne borbe, ki mora biti naperjena proti vsem, ki zadržujejo pravično ureditev vprašanja vojnih žrtev.

Tako smo opisali našim čitateljem »Boj«, kakor si ga predstavljamo. Seveda politiki pa si ga predstavljajo zopet drugače.

Dokler je borba tako smotrena in zdrava, se ni bati, da ne bi rodila uspehov našemu narodu. Vsekakor pa je potrebna. Želimo pa, da bi prinesla boljši uspeh tudi našemu bednemu invalidskemu vprašanju.

Izredni občni zbor.

Članstvo se vabi k izrednem občnem zboru Krajevnega odbora Udruženja vojnih invalidov v Črnomlju, ki bo dne 17. junija t. l. ob 11. uri dopoldne v gostilni Šprajcar v Črnomlju.

Dnevni red je sledeči:

1. Poročilo uprave in nadzorstva.
2. Volitev novega odbora.
3. Poročilo odposlanca Oblastnega odbora Udruženja vojnih invalidov.
4. Slučajnosti.

Odposlanec Oblastnega odbora bo poročal o invalidskem vprašanju in glede predlaganih sprememb sedanjega inval. zakona.

Pridite vsi, da bo občni zbor zbral res vse vojne žrtve črnomalskega sreza in da enodušno podprete naše zahteve po zbolšanju sedanjega stanja vojnih žrtev.

Invalidska loterija Sweepstake.

je stava na konjske dirke, ki jih bo priredilo Dunavsko kolo jahačev.

Tekme se vrše sredi julija.

Srečke se prodajajo po vsej državi in se ljudstvo zelo zanima zanje.

Čim več srečk bo prodanih, tem večji bodo dobitki.

Glavni dobitki so trije, poleg teh pa še 200 drugih, ki so popolnoma enaki.

Glavni dobitki znašajo: prvi 35, drugi 10 in tretji 5 odstotkov vsega izkupička za srečke.

Ostalih 200 dobitkov zadene vsak po 1/200 preostalega denarja.

Vsi dobitki bodo torej znatni.

Vsaka srečka stane le 10 Din in se prodajajo po vseh naših Krajevnih organizacijah, pa tudi po trafikah in trgovinah.

Natančna navodila o vsej loteriji so podana na letakih, ki jih imajo prodajalci.

Nihče naj ne zamudi za mal denar iskati srečo.

Naše Krajevne organizacije naj razširijo razprodajo prejetih srečk, ker gre dobiček njim v korist.

Ker pa bodo imeli korist od loterije pred vsem člani in članice, naj tudi oni pomagajo agitirati in prodajati. — Loterija je namenjena samo v korist vojnih žrtev.

Interes nas vseh mora biti, da pomagamo izpeljati to loterijo do čimvečjega uspeha.

Zainteresirajte za Sweepstake celo našo javnost.

Nekaj važnih podatkov.

Na nekatera vprašanja, za katera se je moral Oblastni odbor v zadnjem času zanimati, smo dobili sledeča pojasnila:

Invalidski zakon čaka v nekakem načrtu sprejema.

Zatrjuje se, da ima dotični načrt, v katerem so vpoštevane po večini naše težnje pravnega značaja, a materialne pa le deloma, že zasigurano vso podlago za sprejem.

V najkrajši dobi že lahko pričakujemo naknadni invalidski zakon.

Protezna delavnica dela kakor je že znano le po 3 dni v tednu. Naravno, da ne more zadostiti vsem potrebam in je treba z nekimi sredstvi odpomoči temu nedostatku.

Po intervenciji smo zvedeli, da dobe vse protezne delavnice v državi (ker so druge tudi nezadostno preskrbljene), posebne subvencije za delavstvo in material. Naj jim bo omogočeno vsaj redno poslovati.

Za zdravljenje v Dolenjskih Topli-

cah so tudi letos že nakazana potrebna denarna sredstva.

Kakor vsako leto, bodo tudi letos invalidi lahko deležni te ugodnosti ob običajnih pogojih. Odkupnin pa še ne bodo dobili vsi prosilci.

Zaenkrat je iz budžetkih prihrankov določena vsota za 11 invalidov in vdov iz naše banovine, katerim so izplačila odkupnin že namenjena.

To so že bolj starejše prošnje.

Iz redne postavke pa bo dobila vsaka banovina še ca. 100.000 Din. Iz te vsote se bodo porazdelile nadaljne odkupnine, ki bodo tekom tega leta izplačane.

Alko bo potem še kaj več, se še ne ve? Zaostale invalidnine so do sedaj vse izplačane, kolikor je bilo prijavljenih in poslanih pobotnic. Vendar pa jih je treba še približno za poldrug milijon prijaviti.

Oblastni odbor bo pri Dravski finančni direkciji skušal pospešiti vse pri-

jave, da bodo čim prej zbrane in odpolane.

Na ta način se nam je nadejati izplačila vseh do sedaj obstoječih zaostankov invalidnine tekom tega leta.

Pred kratkim se je vršil tudi občni zbor Invalidske zadruge a. d. v Beogradu, pri kateri zadnja leta ni imelo invalidsko udruženje nobenega sodelovanja, a vendar ima večino akcij.

Na občnem zboru je bilo zastopanih skupaj 1200 glasov, od teh samo invalidskega udruženja 970 glasov.

Sklenilo se je najprej pregledati po strokovnjakih celo dosedanje poslovanje, nakar se bo občni zbor nadaljeval in sicer 23. junija t. l. Takoj nato in sicer na letošnji Vidov dan bo v Beogradu plenarna seja Središnjega odbora in obenem položitev temeljnega kamna za nov invalidski dom.

Za ta slavnostni slučaj so povabljeni tudi kot gostje naši tovariši zastopniki invalidov iz Bolgarije.

Bivši borci in politika.

Glasi borcev »Ciamac« poroča:

»Iz nekega bojevniskega lista posnemamo sledeča opazovanja Clémenta Vautela, ki so izšla pred kratkim v nekem dnevniku.

Znani pisatelj poudarja, da bi lahko bivši bojevniki ustvarili in izvedli neko novo duševno stanje. Te naloge pa niso izpolnili, niti je poizkušali izpolniti.

Borci, ki so se vrnili leta 1918 iz front, niso znali zavzeti stališča, ki jim je pristojalo, političarji pa so se iz svojega prvega strahu hitro opomogli in svoja lastna mesta utrdili.

Med tem ustanovljena društva in zveze bivših borcev so bile polno zaposlene z vprašanji preskrbe. Voditelji so imeli na tem polju zadosti dela in se niso mogli brigati za drugo. »Zanetili smo ogenj pa zopet podtaknili spretno drugega pod golido...«

»To je konec pravljice, ako ne začne zopet. Toda sled je šla zgrešeno ter je tudi skoro prepozno.«

»Ker so bili bivši borci do danes z zvijačo ukanjeni..., jim bo sedaj jasno, da se borba za nje pričinja. In političarji vseh vrst bodo to čutili.«

Važni odredbi.

Finančni zakon za leto 1934-35 ima za invalide dve važni odredbi, kateri hočemo pojasniti svojim članom.

Prva odredba se glasi:

»Minister za social. politiko in narodno zdravje se pooblašča, da sme ustanoviti kljub predpisom §§ 63 in 90 invalidskega zakona več oddelkov pri istih invalidskih sodiščih, ki so preobložena z velikim številom nerešenih invalidskih stvari in dopolnjevati nezadostne proračunske kredite za osebne in materialne izdatke invalidskih sodišč iz dohodkov narodnega invalidskega sklada.«

Ker je naše invalidsko sodišče v Ljubljani že skoro izvršilo rešitve, ta odredba za nas ne bo prihajala v poštev, pač pa druga odredba, ki se tiče zaostalih invalidnin.

Pojasnjujemo jo na kratko in razumljivo.

Izplačilo neporavnanih obveznosti iz prejšnjih let se vrši po odobritvi finančnega ministra iz neporabljenega ostanka monopolskega posojila 22 milijonov Din.

Postopek za likvidacijo (izplačilo) je sledeči:

Računovodstveni odseki morajo naročiti vsem podrejenim nakazovalcem II. stopnje in avtonomnim ustanovam, da pošljejo čimprej vse dokumente o takih obveznostih, da po dokumentih, ki jih zberemo in ki jih že imajo, sestavijo spisku za odobritev in otvoritev kredita za dotične obveznosti.

Glede invalidnin ima te dokumente itak že računovodstvo finančne direkcije, ker invalidski sud vsako rešenje po pravomočnosti dostavi tja.

Na osnovi pravih listin se sestavijo spiski v triplikatu za vsako poedino finančno direkcijo.

V vsak spisek, ki ga morata podpisati pristojni minister in šef računovodstva se vpišejo samo tiste obveznosti, ki naj se izplačujejo pri dotični finančni direkciji.

Spiski o triplikatu se morajo poslati ministrstvu financ oddelku za državno računovodstvo s spremnim spisom, podpisanem od pristojnega ministra in šefa računovodstva s prošnjo za odobritev in otvoritev kredita.

V vsakem spisku morajo biti vpisane osebne in materialne obveznosti po kronološkem redu kakor so nastale in izkazane v posebnih oddelkih s posebnimi podatki:

Taki spiski vseh neporavnanih državnih obveznosti iz prejšnjih let, nastalih do dne 31. marca 1933, se morajo poslati ministrstvu za finance, oddelku za državno računovodstvo na dan 30. septembra 1934.

Ko se prejmo spiski v oddelku za državno računovodstvo, se izdajo odločbe o odobritvi in otvoritvi kreditov zaradi izplačila obveznosti.

Nato se pošljejo duplikati spisov pristojnim računovodstvom pri ministrstvih, triplikati pa finančnim direkcijam pri katerih se vrši otvoritev kredita.

Od računovodstvenega odseka v ministrstvu pride potem s podpisom resornega ministra in šefa računovodstva naredba blagajni (finančne direkcije), ki ima dotične obveznosti za izplačati.

Finančne direkcije opravljajo izplačila po prejetih naredbah najstrožje po kronološkem redu, kakor so obveznosti nastale.

Pripomba:

Glede zaostalih invalidnin se sestavljajo spiski na podlagi rešenj invalidskega sodišča in prošenj ter pobotnic, ki jih dotični na poziv predlože finančni direkciji.

Termin je, da morajo biti vsi spiski 30. septembra 1934 v finančnem ministrstvu.

Razumljivo je tedaj, da ne more biti v tem letu potem noben zaostanek izplačan, ako ni bil do gorenjega dne

prijavljen. Prijaviti pa se more šele tedaj, ako v gotovem času pred 30. septembrom dospe od invalidskega sodišča pravomočno rešenje finančni direkciji. Dokler pa ni rešenja po novem invalidskem zakonu, sploh ni mogoče prijavit in izplačati nobenega zaostanka. Iz vsega tega se vidi, da se vsi zaostanki, ki so vpoštevani v prijavah šele enkrat po 30. septembru izplačajo.

Ne zaleže torej nič pisariti in prositi, ker se drugače ne da napraviti, finančna direkcija pa sama brez vsakega opomina takoj izplača, ko pride otvoritev in nalog.

Vsekako pa samo tiste terjatve, ki so bile na gori navedeni način prijavljene in nobenih drugih.

Zvedeli smo, da se bodo začeli od računovodstva pošiljati pozivi s pobotnicami invalidom v podpis koncem junija oziroma začetkom julija t. l.

ZA ZDRAVLJENJE OFICIRJEV V TOPLICAH.

Ministrstvo socialne politike in narodnega zdravja je tudi letos odobrilo kredit 300.000 Din za zdravljenje invalidov oficirjev v Toplicah.

Za navodila se je treba obračati invalidom iz Srbije, Vojvodine in Črne Gore k svojim sreskim načelstvom, odnosno na sreske zdravnike, ki jim bodo po pregledu odredili diagnozo in naznačili zdravljenje.

Vsi drugi oficirji-invalidi, pa naj se, ako potrebujejo navodil, obrnejo na pristojne banske uprave.

Predložiti je treba zdravniško sprave, overovljeni prepis rešenja Višjega invalidskega suda, potrdilo občine o imovinskem stanju in sprave o zakonskem stanju (oženjen ali samec).

Pomoč znaša za oženjene 900 Din, za samce pa 800 Din.

Prošnje je treba pošiljati neposredno Ministrstvu socialne politike in narodnega zdravja.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje: Tomše Martin, 100% vojni invalid iz Plešivca, sem delal 8. februarja 1934 prošnjo na invalidsko sodišče za priznanje zaostale invalidnine. Do leta 1926 sem bil v Nemčiji. Pisal sem večkrat na ministrstvo socialne politike in dobil odgovor, da dobim potem vse izplačano, ko se preselim v domovino. Sedaj pa ni nobenega odgovora.

Odgovor: Ako ste vložili prošnjo pred letom 1929., ko je izšel nov invalidski zakon in se tudi takrat vrnili, potem lahko dosežete invalidnino od dneva prijave naprej.

Ako pa ste vložili prijavo samo 8. februarja 1934 kot omenjate, potem je vprašanje, če jo Vam bodo sploh priznali, ker ne rešujejo po tem zakonu predmetov, ako niso bili priznani poprej po zakonu iz leta 1925. Invalidski zakon iz leta 1929 pa sploh določa, da invalidi, ki bivajo v inozemstvu, sploh izgube vse pravice, ako se ne povrnejo v domovino tekom dveh let odkar so odšli.

Vprašanje: Sem samostojen obrtnik. Vsled bolezni že od majnika meseca lanskega leta ne vršim svoje obrti. Ker sem v tem času moral tudi za daljši čas v bolnico, sem hotel za pol leta, po potrebi tudi za eno leto, pri davčni upravi odjaviti svojo obrt. Pri davčni upravi so mi pa rekli, da tega ni treba, da lahko to navedem v davčni napovedi in se bo to vpoštevalo pri odmeri davka. Med tem pa je izšel zakon o pavšaliranju davka ter davčna napoved za male obrtnike ne pride v poštev. Informiral sem se pri davčni upravi glede odpisa davka, pa so mi rekli, da nimajo še nikakršnih tozadevnih navodil za take slučaje, kakor je bilo to prej, ko sta davčna uprava in davčni odbor odmerila davek na podlagi davčne napovedi. Zato prosim za pojasnilo v »Vojnem invalidu« v sledečem:

1. Ali je na vidiku taka odredba, po kateri bo mogoč odpis davka za držkov?

2. Ali ne bi moglo invalidsko udruženje doseči, da bi se invalidom-malim obrtnikom predpisalo le toliko odstotkov pavšaliranega davka, kolikor odstotkov imajo še delazmožnosti. Inva-

lidom od 50 odstotkov naprej pa, ki imajo vsaj 3 ali več nepreskrbljenih otrok, pa popolno oprostitve? To bi bilo vsaj nekoliko pravično, kajti vsa leta se nam pri odmeri davkov godi velika krivica.

Odgovor: Dokler imate koncesijo, je treba plačati obrtni davek, ki pa ni ravno velik.

Od zaslužka pa je treba plačati pridobnino.

Da bi bila na vidiku kaka nova odredba za odpis davka, nam ni znano, in kakor pravite, še davčna uprava ne ve nič o tem.

Obstoja pa v zakonu o neposrednih davkih neka odredba, da se osebe, ki žive izključno od obrta, pa njih zaslužek ne presega višino mezde navadnega delavca v dotičnem kraju in bi drugače obremenjevale državne ali samoupravne oblasti, lahko popolnoma oproste pridobnine.

Po odstotkih invalidnosti se odpis davka ne da izposlovati.

Vprašanje: Krajevni odbor v Ptujju vpraša:

1. Ali je izšel razglas o zdravljenju v Dolenjskih Toplicah?

2. Ali se poročilo Drž. protezne delavnice v »Vojnem invalidu« št. 4 nanaša na kredit za leto 1933-34, ali letošnji?

3. Zakaj »Vojni invalid« ne prinese poročila o »Boju«, kdaj se bo ukinil »Vojni invalid« in se združil s »Prelomom«?

Odgovor: Za Dol. Toplice bo izšel razglas in se bo zdravljenje vršilo kot lani. Ker se običajno otvori šele julija, bo razglas izdan junija.

Poročilo Drž. protezne delavnice se nanaša na budž. leto 1934-35, ker budž. leto 1933-34 je že minulo. Izgleda pa, da bo letošnji kredit ojačen, da se bo delo moglo zboljšati.

Članek o »Boju« prinašamo baš v tej številki.

Združitev listov se pripravlja.

Šlite Vojnega invalida

Naše gibanje.

PRVI JUGOSLOVANSKI
SWEPSTAKE

Pod tem imenom se vrši velika loterija na konjske dirke, katero vodi Udruženje vojnih invalidov Kraljevine Jugoslavije po načinu, kakor je to jako razširjeno v Angliji in skoro v vseh ostalih državah Evrope in Amerike.

Vsaka srečka stane Din 10.— in velja za vsa žrebanja. Stavi se na konjsko dirko »Dunavskega kola jahačev«, katera se vrši nepreklicno 17. in 25. junija 1934 v Beogradu. Sedem dni pred to dirko se izžreba toliko števil, kolikor je bilo priglašeni konj na dirko.

Po dosedanjih poročilih, ki jih imamo iz Beograda, se lahko računa, da bo prva premija znašala okoli Din 300.000, druga Din 85.000 in tretja Din 43.500, ostali dobitki bodo znašali po Din 700 do 1000.

Rezultat bo objavljen v vseh listih.

Žrebanje se vrši pod državno kontrolo. Dobitki se izplačujejo v gotovini in vrednostnih papirjih.

Ker je mariborski Krajevni odbor dobil le majhno količino teh srečk, se cenj. občinstvu priporoča, da si te srečke čimprej nabavi v trafikah Geč-Gnus, Glavni trg 15, Golež Anton, Aleksandrova 42, Belle Franjo, Meljska c. 14 in pri tajniku Udruženja vojnih invalidov Pravič-u, Slomškov trg 14.

Krajevni odbor UVI v Ljubljani opozarja vse člane in članice, ki še niso poravnali članarine in naročnine za list Vojni invalid, da morajo brezpogojno plačati oboje do konca meseca junija t. l. S 1. julijem t. l. se bo list Vojni invalid vsem ustavil, ki ga ne bodo do tega časa poravnali.

Krajevni odbor v Trzinu poziva vse one, ki nimajo še za leto poravnane članarine, zlasti pa one, ki jo dolgujejo še od prej, da jo poravnajo najkasneje do 15. junija t. l., sicer bo odbor vsem, ki ne bodo poravnali, takoj list ustavil in jih tudi črtal iz članstva. Do sedaj smo parkrat le zagrozili, toda na ta poziv bomo črtanje brezpogojno izvršili.

Boljše 60 dobrih kot 120 slabih članov.

Odbor je pri plačanju lista Vojni invalid upravi precej na zaostanku, drugi dohodki so v zadnjih letih sploh izostali, čeprav se je skušalo marsikaj doseči s prireditvami pa ni bilo uspehov.

Ako iz dohodkov članarine vzamemo samo poštino in pisarniške potrebine smo pri kraju. Odbor bo moral sploh sklepati, da nosijo člani stroške za razne prošnje sami.

Prisiljeni smo tudi opustiti svoje pisarniške prostore in naj se v bodoče člani obračajo v vseh zadevah na tajnika tov. Cilerja Vinka v njegovi trafiki na Ljubelski c. 10. Da ne bodo hodili večkrat zastoj v Trzin, ker tajnik ne bo vedno navzoč, bomo vsak mesec objavili v našem listu, kdaj bo sigurno doma.

Za enkrat objavljamo razpored ur za maj in junij, kdaj bo tajnik posloval za članstvo. Od 28. maja do 3. junija vsak dopoldan od 8. do 13. ure.

Od 4. do 10. junija vsak dopoldan od 7. do 12. ure in zvečer od 6. do 9. ure.

Od 11. do 17. junija vsak popoldan od 3. do 9. ure.

Od 18. do 24. junija vsak dopoldan od 6. do 13. ure.

Od 25. junija do 1. julija vsak dopoldan od 7. do 12. ure.

V tem času bo tajnik v svoji trafiki.

Oglašajte se samo v gori navedenem času, da ne boste hodili zastoj. Seveda se lahko člani vsak čas zglašajo pri tajniku, ako vidijo da je v trafiki tudi izven gorenjih ur. Gori omenjeni čas je le določen radi sigurnosti za oddajanje.

Lahko pa se člani oglašajo tudi pri tovarišu Markiču v njegovi trafiki na Ljubljanski cesti za vse zadeve.

V mesecu juniju ali juliju se bo vršil v Trzin velik zbor Združenja borcev, katerega člani smo tudi mi. Vabimo že danes, da se dotičnega zbora polnostevnilo udeležite. Spored razvidite iz lepakov, razposlali pa bomo našim članom še okrožnice.

Poročila iz letošnjih krajevnih občnih zborih

(Nadaljevanje.)

V Slovenski Bistrici se je občni zbor kraj, organizacije vršil kot običajno v prostorih g. Avguščina dne 11. februarja t. l. ob 12. uri. Udeležil se ga je delegat iz Ljubljane tov. Juvan, ki je uvodoma kritiziral nezavednost, ker se je udeležilo le 24 članov in članic.

Tajnik in blagajnik sta podala svoja običajna poročila, da članstvo ni v redu plačevalo, zato manjka dohodkov celo za kritje potrebnih izdatkov.

To naj velja na članstvo kot javni poziv, da se bolj resno zanima za organizacijo.

Po absolutoriju je bil izvoljen zopet stari odbor. Tov. Juvan je poročal o borbi za invalidski zakon in deputacijah v Beograd.

Sklenjen je bil pristop našega združenja k »Boju« nato pa občni zbor zaključil.

Iz šoštanj se samo poroča, da se je občni zbor vršil 18. februarja t. l. od 9. do 13. ure v najlepšem redu in se je z zadovoljstvom zaključil. Prisoten je bil delegat O. o. tov. Mirtič iz Ljubljane, ki je razložil ves današnji položaj, zlasti glede invalidskega zakona.

Izvoljen je bil odbor i s. tov. Penšek, Kočevar, Razbornik, Sovič, Delopst, namest. tov. Gorogranc, Skornšek, Vošnjak, nadzor. odbor tov. Kugovnič, Vouk, Kotnik, nam. Skornšek.

V škofji Loki je bila letos na občnem zboru majhna udeležba. Vršil se je dne 4. marca t. l. ob 10. uri v mestni stražnici. Zastopan je bil tudi O. o. po predsedniku tov. Štefetu, ki mu je bilo poverjeno vodstvo občnega zbora.

Po prečitani zapisnika je tajnik tov. Ravnihar podal poročilo, ki je ugotovilo padeč organizacije, ker je bilo treba več članov izbrisati.

Temu odgovarjajoče stoji tudi blagajna.

Tov. Brenk je v imenu nadzor. odbora predlagal razrešnico, ki je bila sprejeta.

V odbor so bili izvoljeni tov. Sodnikar, Ravnikar, Kožuh, Homan, Šubič, namest. Debeljak, vdova Pirc, Oblak in Jurman. Nadzorni odbor tov. Rupar, Jenko Ravnikar, nam. Bajt in Brenk.

Tov. Štefe je natančno razložil položaj v združenju, ki obeta končne uspehe, če bodo tudi Krajevni odbori zavedni in delavni. Nekateri so naravnost vzorni, nekateri pa zelo malomarni. Potrebujemo neomajanih vrst in nočemo trpeti v državno-obrambnih zadevah kakor tudi ne glede naše preskrbe. Ne smemo se pustiti zavajati na napačna pota ali v politično borbo. Poudarjal je potrebo združitve organi-

zacij v impozantno organizacijo s svojim glasilom.

Združenje z »Bojem« je bilo soglasno sprejeto.

Tov. Ravnikar je nato apeliral na poživljenje Krajevne organizacije.

Krajevna organizacija v Trebnjem pa je imela velik in lep občni zbor, ki se je vršil dne 18. februarja t. l. Navzočih je bilo okoli 100 oseb. Po otvoritvi je predsednik tov. Blagotinšek pozdravil tov. Štefeta iz Ljubljane, katerega udeležbo smatra za počastitev organizacije. Zahvalil se je sodelavcem v odboru in jih pozval, da naj naprej delujejo za organizacijo, ki je pod njegovim vodstvom napredovala in napravila članstvu neprecenljive koristi. Tajnik tov. Perovšek je poročal, da se je organizacija vzorno gibala in pridobila članom mnogo stanovskih koristi. Veliko delo je izvršeno s postavitvijo impozantnega spomenika padlim vojnim žrtvam.

Odbor je sledeči: preds. tov. Omanhen, odborniki tov. Perovšek, Bec, vdova Čufar, Mlinar, Pirc, Kaferle, Anžlovar, nam. vdova Koncilija, Rajer, nadzorni odb. tov. Blagotinšek, Kozlevčar, Kirn, nam. Grandovec in Peskar.

Tov. Štefe je poročal o vsej borbi za noveliranje invalidskega zakona. Opora je edino v nas samih, ki moramo strniti vrste, da pridejo v nje tudi oni, ki so sedaj ob strani. Borimo se za reducirance, da jim priborimo zopet pravice.

Poročal je o priključitvi k »Boju«, katerega program in pomen je razložil.

Vsi so z navdušenjem glasovali za pristop. Končno je občni zbor javno izrazil veliko zahvalo g. dekanu Tomažiču, ki je žrtvoval veliko truda za spomenik padlim in bil predsednik tozadavnega odbora.

Tržič. Občni zbor Krajevnega odbora se je vršil 19. januarja t. l. ob 10. uri v hotelu »Pošta«. Najprej je bilo podano običajno poročilo, ki je bilo sprejeto z odobravanjem, nato pa takoj izvoljen sledeči odbor: tov. Markič, Ciler, Lederer, Slatner, Hafner, Globočnik, Slabe, Šveglj. Nadz. odbor tov. Jelar, Ovsenek, Kralj. Sprejet je bil predlog, da naj se pri Oblastnem odboru v Ljubljani ustanovi podporni fond, v katerega naj prispeva vsak član mesečno po 2 Din. Iz njega naj se podpira v prvi vrsti invalidi, ako zbole, pa nimajo zdravniške pomoči ter zdravil. Podpirale naj bi se tudi njihove družine in jim dala podpora v slučaju smrti v družini.

Oblastni odbor naj bi izdelal tozadavni pravilnik. Za točno prispevanje

bi moral skrbeti vsak Krajevni odbor kakor tudi za nabiranje, prijavljanje in objavljanje obolelih članov in članic in njihovo nadziranje.

Občni zbor je tudi sklenil, da naj se v bodoče, ko narašča brezposelnost med vojnimi invalidi bolj skrbi za izvrševanje invalidskega zakona in pravilnika o zaposlovanju invalidov v privat. podjetjih, da Oblastni odbor izvede točno kontrolo vseh zaposlenih invalidov pri podjetjih, ker razna podjetja med svoje zaposlence prištevajo nevojne invalide, da se izognejo zaposlitvi invalidov.

V Veliki Polani je bil občni zbor Krajevnega odbora dne 21. januarja 1934 z običajnim dnevnim redom in ni bilo nobenih posebnosti.

Izvoljen je bil odbor: tov. Tratnjek, Volf, Gerič, Magdič, Čeh, Bolažič, Sarjoš, nadzorni: Kolenc, Gerič, Hozjan, Petkovič.

Maribor: Redni občni zbor Krajevnega odbora se je vršil v nedeljo 4. marca 1934 v dvorani Zadrugne gospodarske banke na Aleksandrovi cesti. Članstvo je bilo prav dobro zastopano ker se zanima za delo v izboljšanje invalidskega zakona.

Tov. Geč je po otvoritvi pozdravil zastopnika komande mesta podpolk. g. Nikoliča, zastopnike sreskih načelstev za desni breg g. Podubkovška in za levi breg g. Jakija, zastopnika mest. občine ravnatelja g. Ježa in zastopnika Maistrovih borcev g. Spesa.

Predlagal je vdanostno brzojavko Nj. Vel. kralju in pozdravno brzojavko ministru soc. pol. in nar. zdravja g. Puclju, ki sta bili z navdušenjem sprejeti.

Tov. Geč se je spomnil umrlih tovarišev in tovarišic, ki so jim navzoči zaklicali »Slava«.

Za vodstvo obč. zbora je bil izvoljen tov. Sabaty.

Predsednik tov. Geč je podal stvarno poročilo, kako obupen je danes položaj vojnih žrtev, ki sta jih invalidski zakon in kriza najhujše zadela in so nekateri tako obubožali, da nimajo niti za kruh. Že leta se bore za priznanje in invalidsko zaščito reducirancem, pa se nič ne zboljša.

Največja krivica pa je, da se vojnih žrtev noče zaposlovati po raznih obratih in ustanovah. kakor predvideva zakon.

Poročal je o delovanju krajevnega odbora v letu 1933, ki se je pred vsem prizadeval omiliti bedo najrevnejšim. Skrbeti je moral za razne prireditve, da je mogel nakloniti podpore zlasti za praznike. Odvisen je bil od javnosti, ki se je radevolje odzvala, zakar ji občni zbor izreka veliko zahvalo. Posebna hvala pa gre mariborski mestni občini,

ki je naklonila podporo 4000 Din. Tov. Geč se je zahvalil vsem uradom in funkcionarjem, ki so šli invalidom radevolje na roko. Končno je pozival navzoče, da se oklenejo organizacije, ker le na ta način bomo mogli zboljšati obupni položaj.

Iz poročila tajnika tov. Pravdiča je bilo videti, koliko je odbor delal za članstvo in da je organizacija res lepo uspevala.

Izrečena je bila zahvala Oblastnemu odboru, ki je vedno dajal smernice in nasvete in izvršil mnogo intervencij v prid članstvu. Organizacija šteje 658 rednih članov in članic.

Tudi blagajnik tov. Tratnik je podal izčrpno blagajniško poročilo, katerega je v prvi vrsti zopet okrepila tombola.

Podporo je prejelo 71 prosilcev v skupnem znesku 5100 Din.

Tov. Sitter je v imenu nadzornega odbora predlagal absolutorij, ker je šlo delo v najlepšem redu in je izražal priznanje odboru. Sprejeta je bila razrešnica s pohvalo.

Izvoljen je bil popolnoma stari odbor in sicer tov. Geč, Golež, Pravdič, Tratnik, Belle, namest. Strohmayr, Veršič, Kolarič. Nadzorni odbor pa tovariš Sitter, Opelka, Tovornik, nam. Hrastnik in Lužnik.

Pri slučajnostih je tov. Geč pojasnil ustanovitev Združenja borcev Jugoslavije in njegov program. Občni zbor je soglasno pritrdil, da naše združenje pristopi k Združenju borcev. Končno je bila sprejeta kratka resolucija, da se pozivajo vsi merodajni činitelji za skorajšno uzakonitev novega invalidskega zakona, ker je beda vojnih žrtev prikipela na višek.

V Zagorju je bil občni zbor dne 25. februarja 1934 ob 10. uri v gostilni Kati Kovačeve.

Predsednik tov. Peršina je pozdravil zlasti iz Litije došle nove članice in članice in je pohvalil udeležbo sploh.

Ker je en član med letom umrl, so se ga spomnili z vsklikom »Slava mu«.

Zelo lepo sta opravičila izostanek oddaljena tov. Bauer in vdova Kotar, ki sta poslala pismen pozdrav s pozivom, da naj niti eden član ne manjka v našem združenju.

Občni zbor je vodil tov. Valent. Sklenilo se je reklamirati zaprosene poljske pluge za člane.

Tajnikovo poročilo je bilo vzeto z odobravanjem na znanje, ki poudarja, da je reducirance presenetilo, ker ni zboljšanja iz obupnega položaja, vendar pa ostajajo zvesti naši organizaciji. Članov in članic je bilo 71, ker jih je 81 vsled redukcije izstopilo.

Sledilo je detaljno poročilo o dopi-

Smrt vojvodinje Ljiljane

Bilo je nekega lepega poletnega jutra; po polju sama radost. Vojvoda Momčilo je pregledoval svojo vojsko; tu je pohvalil, tam pokaral. Smoter njegov je bil napasti ob prvi zori kralja Dušana. Ob njegovi strani je korakal še nek grški vojskovodja. Momčilo se je boril proti Dušanu z namenom, zrušiti mu prestol in si ga osvojiti. Trdil je, da ima do prestola več pravice nego Dušan, in navajal razne dokaze. Grški vojskovodja pa se je boril proti slabotni grški kraljici ter njene-mu sinu.

K vojvodi mračnega lica, kakor je vedno bil sredi taborišča, pribriži nek poročevalec in izroči vojvodi Momčilu neko pismo od grške kraljice. Vojvoda stopi vstran ter prične čitati. V pismu ga kraljica kolne, čemu je njen nasprotnik, čemu je slabotni ženi učinil tako velik greh ter se veže z njenim, nekoč najboljšim prijateljem, a ta čas s krvnim sovražnikom. Pismo ga ni pripravilo v srditost. Ko ga prečita, prične vnovič povsem mirno pregled svojih polkov, kakor da bi se ničesar ne bilo zgodilo.

Na strani kralja Dušana se je zbirala silna moč. Navzlic temu je prešinjala vojake kakor tudi poveljnike njegove nemala bojazen. — Vojvoda Momčilo je bil namreč za kralja Dušana pravcati strah in trepet. Njegovi častniki so pripovedovali, da se je njega mnogo bolj plašil nego se je bal kakega drugega kralja. V njem je zrl svo-

jega najhujšega protivnika. Da bi ga porazil, je bila njegova vroča želja, kakor kamen bi mu odleglo od srca; toda ubiti ali uničiti silovitega vojvoda Momčila, je bila pereča stvar; imel je dobro oboroženo vojsko ter ji stal na čelu kot večji poveljnik. Dasi tudi z znatno manjšim številom vojakov, je umel on tudi na najneprikladnejšem prostoru pobiti nasprotnika. Kralj Dušan, dasiravno z mnogo večjim številom ter boljše opremljenimi vojaki se je nazylic temu vojvode Momčila bal. Računal je vnaprej, da ga bo vojvoda na neki nerazumljiv način naskočil. Poleg vse te bojazni pa je tlelo v njegovih prsih vendar nekaj, kar ga je tešilo in mu vzbujalo nado, da nemara iz tega silovitega boja izide vendarle kot zmagovalc. Bilo je to upanje v pomoč svojega pribočnika Gojko. O Gojku so šle govorice, da živi z ženo vojvode Momčila v prav tesnih odnosih. Poverilo se je torej Gojku, da preko vojvodinje Ljiljane poižve za načrt napada vojvode Momčila.

Nastopil je ta odločilni dan. Vojska se je pomaknila na določeno mesto, da čez malo časa reši usodo kraljestva. Vojski je načeloval kralj Dušan sam, isto je tudi vojvoda Momčilo jezdil pred svojimi vojaki v spremstvu grškega poveljnika, koji je bržčas pobegnil iz Dušanovega tabora.

Krog osme ure v jutro se je vnela huda bitka. Čeprav je navalil Dušan na vojvodo z veliko premočjo, je vojvoda navzlic temu upal v svojo

zmago. Že sta se bili vojski med seboj celi dve uri, toda ni se še dalo razvideti, kdo podleže. Dušan je napadal srdito od vseh strani, a tudi vojvoda se je spretno boril izza svojih okopov. Njegova slaba vojska je bila tako večje razvrstena, da je s svojim odporom začudovala vse Dušanove poveljnike. Po deseti uri pa je sledil nakrat preokret. Dušanovi vojaki prično pridirati v skrite vhode Momčilove zasede ter ga napadejo v hrbet. Le z malim številom poveljnikov in vojakov je odstopil.

Da se pojasni vzrok propasti Momčilove vojske, se zbero na večer vojskovodje k posvetu. Da je igralo vmes vlogo skrito izdajstvo, so potrdili soglasno. Le eno jim je bilo uganilo — kdo jih je izdal? Tedaj pa vstane Dimitro, stari sluga vojvode in poprosi za besedo. Ko se mu to dovoli, se najprej zgrudi pred kolena svojega gospoda. Prosil je oproščenja, kar mu bo zdaj povedal. — In jel je govoriti: »Znate li, veliki gospodje, ko ste sinoči bili v očigled bitke na večerji pri svojem gospodarju? In tudi to, da je gospodar Momčilo pred nami vsemi razkril načrt, kako bo sovražnika prijel? A ko ste sedli v pozni nočni uri k večerji, veste li, kdo se je tedaj odstranil? Gospa Ljiljana, pod pretvezo, da je trudna in da gre spat. In res je odšla, toda ne v svojo sobo, marveč šla je izdati Gojko tu vaše tajnosti. Tako gospodje! Radi česa smo torej izgubili bitko?

Častniki se spogledajo. Ljuti kot divje zveri vržejo šrep pogled na voj-

vodo Momčila. Vojvoda razkačen do skrajnosti ter z bliskajočimi očmi izdere meč in plane proti vratom. Takrat pa stopi pred njega stari sluga ter mu zabrani izhod, rekoč: »Ne gospod, takšne vlačuge ne umori! Posvetujmo se, kako se hočemo prokletnici osvetiti.« Vojvoda ustavi korak. Takoj zatem pa prično padati obsodbe častnikov. Prva skupina je stavila predlog, da naj bo raztrgana s konji, druga, da bodi s kamni pobita, tretja pa, da se vrže na grmado.

Zdaj pa povzame besedo stari sluga, ki je pred tem vojvodo ustavil, in reče: »Vse to, kar ste predlagali, je premila kazen za ženo, ki je doprinesla dva največja greha, kar jih žena zamore storiti. Največji greh med največjimi je, ker je svojega zakonskega moža varala in drugega ljubila, a drugi greh, nič manjši od prvega pa je, ker je izdala svojo domovino. Ta dva greha zaslužita kazen, kakor je to sam Bog odredil. V temni noči, ko vse spi, naj se njeno telo popolnoma razgoli, dene se ji okrog vratu veriga s pritujenim kamnom na koncu, nakar se naj jo vrže v globoko vodo, katera ne odteka. Tako se naj slična vrsta ljudi na veke zatre, da po njej ni vprašanja niti glasu več.« Še isto noč so štirje močni vojaki na raskavih nosilih nesli vojvodinjo zvezano ter z verigo in s kamnom okrog vratu, proti obali velike vode. Ko je odbila ura polnoči, so jo vrgli v globčino vode, ki nikoli ne odteka.

sih in koliko je bilo povoljno rešenih. Sprejet je bil absolutorij.

Izvoljen je bil odbor in sicer tov. Peršina, Valent, Vidrgar, Križaj, Veber, Mladkovič, Tomelj, Prosenc, Simončič, namestniki: Jeršin, Stricel in vdova Barlič.

Krajevni odbor Žiri je imel svoj občni zbor dne 18. februarja t. l. ob 14. uri z običajnim dnevnim redom. Navzočih je bilo nad polovico članov in članic. Drugih posebnosti ni bilo, odbor je bil izvoljen tudi po večini stari in sicer: tov. Fortuna, Tavčar, Oblak, Krašna, vdova Pišlar, nam. Sedej in Jerreb, nadzorni odbor tov. Debeljak, Šubic, vdova Poženel, nam. Drenek, in Bizovičar.

Žužemberk. Občni zbor Krajevne organizacije je bil dne 18. febr. 1934. Otvoril ga je tov. Vidmar, tov. Podboj pa je podal običajno odborovo poročilo, ki je bilo z odobrenjem sprejeto.

Izvoljen je odbor in sicer tov. Vidmar, Podboj, Lavrič, Pasar, Kmet, nam. Gnidovec, Kmet, Jančar. Nadzorni odbor tov. Rošelj, Longar, Hočevnar, namestnika Hutter in Vidmar.

Iz Sevnice. Dne 4. marca t. l. ob 9. uri se je vršil občni zbor Krajevnega odbora v gostilni Požun. Navzočih je bilo zadostno število članov in članic. Predsednik tov. Taraš je pozdravil navzoče in delegata tov. Benedika iz Ljubljane. Tov. Senica je prečital celokupno poročilo uprave. Članstva je 46, priredili so igro v dvorani Prosvetnega društva, v bodoče pa mislijo v hotelu »Triglav« prirediti stalno predstavo. Dela je bilo manj kot v prejšnjem letu, ker vse pričakuje novega inval. zakona. Na predlog tov. Severja je bil podan absolutorij. Tov. Benedik je v celoti pojasnil položaj in naše točke iz Vojnega invalida »Kaj zahtevajo vojne žrtve Jugoslavije?«

Pojasnil je tudi organizacijo »Boj« h kateri se je soglasno sklenilo pristopiti. Izvoljen je bil odbor: tov. Hochkraut, Krajšek, Senica, Mastnak, Pertinač, nam. Taraš, vdova Perc in Pajk. Nadzorni odbor tov. Sever, Romih in Mastnak.

Delegat je dajal članstvu še razna pojasnila.

V Kranju je bil občni zbor dne 25. februarja t. l. ob pol 11. uri v gostilni pri Jahaču.

Za predsednika obč. zbora je bil izvoljen tov. Osana, delegat iz Ljubljane.

Mesto obolega predsednika je podal predsedstveno poročilo tov. Kosmač.

Odbor se je trudil, da bi se zaostale pokojnine izplačevale in da bi jih v redu dobivali. Še večji trud je imel z zaposlitvami invalidov pri privatnih podjetjih. Več jih je dobilo zaposlenje, ker je odbor s svojim delom le uspel. Boriti pa se hoče še naprej. Tov. Osana je izrazil priznanje odboru, ker ni nobenemu drugemu odboru pri nas toliko uspelo pri zaposlenju.

Na to je tov. Osana razložil novo organizacijo »Boj«.

Tajnik je poročal o sejah in dopisih, blagajnik pa da izkazuje primanjkljaj vsled nepravilne članarine in plačila časopisa.

Tov. Lukanc je hotel najprej pojasniti glede dviga vloge pri Vzajemni pomoči, nato pa v imenu nadzor. odbora, da je našel delovanje v redu. Podan je bil absolutorij. Za volitev sta bili predloženi 2 kandidatski listi in se je debatiralo, kdo bo predsednik, nazadnje pa je bil izvoljen odbor: Predsed. tov. Rangus, odbor pa tov. Mazi, Kosmač, Rant, Tičar, vdova Krišelj, Ušlaker in Rozman, nam. Gros, Markič. Nadzorni odbor: tov. Jereb, Markun, Lukanc, nam. vdova Mubi in Križnar.

Končno se je poročalo o novoustalovljeni »Kranjski gospodarski organizaciji«, ki je nadstrankarska in ima posebni invalidski pododsek, v katerem so tov. Kosmač, Rant, Rangus in Rozman.

Brežice. Občni zbor kraj. organizacije se je vršil dne 4. marca 1934 ob 10. uri v gostilni Štirn. Tov. Potisk je pozdravil navzoče, posebno delegata tov. Tomca in ugotovil sklepčnost, ker je bilo navzočih nad 50 članov in članic. Poročal je, da odbor ni mogel zadosti podvzeti, da bi prineslo zadovoljiv finančni uspeh, temveč se je moral omejiti na tekoče posle. Tajnik tov. Ravnik je poročal, da je že pred 2 leti predlagal podporno akcijo, po kateri bi se bi-

lo treba obrniti na denarne zavode, trgovce itd., da bi se nekaj nabralo. Podal je nato izčrpno poročilo o tekočih poslih.

Tov. Ilovar pa je razložil celo blagajniško stanje.

Članstva je bilo skupaj 75, med njimi nekaj nerednih.

Soglasno je bila sprejeta razrešnica.

Delegat tov. Tomc je razložil stanje v udruženju, borbo za spremembe inval. zakona in njene težkoče.

Na predlog tov. Smrketa je ostal stari odbor in sicer tov. Potisk, Ravnik, Ilovar, Novak, Žerjav, nam. Šauer, Bratanič. Nadzorni odbor tov. Perkman, Kukovica, Kosec, nam. Vimpolšek in Vučajnik.

Tov. Tomc je obširno pojasnil Združenje borcev Jugoslavije in je bil soglasno sklenjen kolektivni pristop.

Tov. Ravnik je še posebej toplo pozdravil to združenje, ker hoče ohraniti vse dobrine, ki smo jih s potoki krvi in izgubljenimi udi zaslužili. Ti možje borci so 15 let spali, med tem, ko so se brez njih reševala vsa narodna, gospodarska in socialna vprašanja. Skupen nastop borcev bo imel v gotovem času dobre posledice za cel narod.

Iz Kočevja se poroča, da je bil občni zbor dne 11. marca t. l. v gostilni tov. Erkerja kot vedno precej dobro obiskan.

Po običajnem odborovem poročilu, ki je bilo sprejeto, so dobili člani vsestranska pojasnila v invalidskem vprašanju.

Izvoljen je bil odbor iz tov. Božič, Benčina star., Benčina ml., Erker, Kropf, Perše, Kraker, Mülle, Loy, Bračun.

Nadzor. odbor tov. Stanič, Oswald, Hoge, Herbst.

V Gorjah pri Bledu je bil občni zbor dne 4. marca ob 3. uri popoldne v gostilni Černe.

Tov. Šimnic ga je otvoril, tajnik tov. Peterman pa poročal o vsem delovanju. Kritiziral je, da se članstvo po večini samo takrat briga za organizacijo kadar dobi v roke kak nepovoljni akt.

Drugega denarnega prometa ni bilo razun božičnih in velikonočnih podpor. Tov. Lipan je predlagal absolutorij, ki je bil sprejet.

Izvoljeni so bili tov.: Šimnic, Peterman, Ambrožič, Soklič, nadz. odbor tov. Slivnik, Arh in Jenšterle.

Končno je opozarjal tov. Peterman, da bo treba organizacijo priključiti kam drugam, ako članstvo v prihodnjem letu ne bo pokazalo več zanimanja.

Beltinci. Dne 25. februarja t. l. se je vršil občni zbor v gostilni Borovič v Odrancih. Po otvoritvi je dal podpredsednik tov. Antolin besedo tajniku tov. Šebjaniču, ki je pozdravil zelo dobrodošlega delegata iz Ljubljane tov. Juvana.

Isti je raztolmačil celo borbo za invalidski zakon, in govoril o vseh težkočah in posledicah sedanje rešitve invalidskega vprašanja. Tudi je pojasnil Združenje borcev, katerega je občni zbor splošno odobravala.

Iz občnega zbora je bila odposlana pozdravna brzojavka Nj. Vel. kralju, ki je bila sprejeta z velikim navdušenjem.

Tudi ministru g. Puclju je bil odposlan pozdrav.

Po absolutoriju je bil izvoljen odbor: tov. Horvat, Antolin, Šebjanič, Finfonja, Antolin Ignac, Jerebič Kata, Horvat Marija, Kohak Marija. Nadzor. odbor tov. Šuštar, Matko, Mančec, nam. Antolin, Zorko.

Delegat tov. Juvan je pojasnjeval razna vprašanja.

Občni zbor v Polzeli se je vršil 7. januarja t. l. ob 9. uri dopoldne v prostorih tov. Matka v Dobrteši vasi šte. 50.

Mesto predsednika je otvoril ob 1/2 10. uri občni zbor tov. Matko. Pozdravil je vse navzoče in tov. Juvana kot delegata iz Ljubljane.

Občni zbor je izkazal čast med letom umrlemu predsedniku tovarišu Jelenu.

Tov. Juvan je prevzel predsedstvo zbora.

Celo poročilo je podal tov. Matko, ki je bilo brez ugovorov sprejeto.

Ker se je mislila organizacija razpustiti, so člani na predlog tov. Juvana sklenili, da ostane in naj se vse stare

člane pridobi za njo. To pa radi novega invalidskega zakona, ki se ga je nadejati in bo članom zelo potrebna.

Izvoljen je bil odbor: tov. Uratnik, Matko, Plaskan, Perger, Šošter, Trglav in vdova Peternel. Namestnika: Smole, Gracej; nadzorni odbor: Škafar, Gorič, Trglav.

Tov. Juvan je poročal o delovanju O. O. in glede sprememb invalidskega zakona. Pozival je članstvo, da naj ostane zvesto organizaciji.

Sprejeto je bilo, da se v kratkem priredi tombola.

V Dolenji Lendavi se je vršil občni zbor dne 15. aprila 1934 ob 10. uri v gostilni Kardoš.

Predsednik tov. Pojbič je pozdravil navzoče in poročal, da se žalibog situacija ni mogla nič izboljšati. Invalidsko sodišče v Zagrebu počasi rešuje akte naših invalidov, ki zato ne dobivajo podpor kljub temu, da mnogi stradajo.

Tako članstvo zapuša tudi organizacijo.

Tovariši in tovarišice naj počakajo in se drže organizacije, ker imamo upanje, na skorajšnje izboljšanje.

Člani ne plačujejo članarine, podpora pa hočejo imeti, seveda jim jo organizacija ne more dati.

Zahtevamo, da se priznajo vsi invalidi, ki so kot vojni obvezniki odšli v vojsko zdravi, vrnili pa so se poškodovani ali bolni. To pa bomo dosegli le z organizacijo, zato jo moramo podpirati.

Z žalostjo moram konstatirati, da je med letom umrl član Milhofer Hinko in članica Lonec Verona, katerima zaključimo trikrat »Slava«.

Tajnik tovariš Matjašec je poročal, da je imel odbor 11 sej in podrobno o prošnjah in dopisih.

Po predlogu tov. Pavletiča od nadzornega odbora je bil podan absolutorij.

Izvoljeni so bili v odbor tov. Pojbič, Pavletič, Matjašec, Nemethy, namestniki Lebar, Laci, Utroša, nadzorni odbor tov. Takač, Šimonka, namestnika Kepe in Horvat.

Sprejet je bil tudi proračun za prihodnje leto.

S pozivom, da naj vsi poravnajo dolgovano članarino, je bil občni zbor zaključen.

Kamnik. V gostilni Grajski dvor je dne 13. maja t. l. otvoril tov. Bokalič občni zbor ob 9. uri.

Navzočih je bilo 72 članov in članic. Predsednik je izrazil radost nad tako zavednostjo in bo to v pobudo odboru.

Poročal je, da razen tekočih poslov in prireditve 2 kinopredstav ni bilo dosti dela, ker je vse slonelo v pričakovanju izboljšanja invalidskega vprašanja.

To se žal ni uresničilo, čeprav so Središni odbor, Oblastni odbor in tudi naš Krajevni odbor iznesli vse težnje, ki resno zahtevajo popravek krivic.

Zato je šlo naše udruženje drugo pot in sicer k združitvi vseh bojevniških sil potom organizacije »Boj«, katerega naloga bo tudi pridobitev invalidskih pravic.

Naš okraj je najbolj prizadet vsled davčnega cenusa, slabih ocen pri nadpregledih, kazni in nepriznanja vojnih bolezni.

Članstvo se ne sme več deliti med zaščitence in nezaščitence ali reducirance, ki so jim odvzete vse pravice. Nastopa pa naj složno, da bomo vse pravice pridobili nazaj.

Tajnik tov. Bremsak je najprej poročal o zborovanju O. O. v Mariboru in pristopu k »Boju«.

Največ dela so odboru povzročali oni člani, ki še nimajo rešitev, ali pa imajo neugodno rešeno. Pritožbe so precej uspele.

Poročal je o sejah, dopisih in da je organiziranih 138 članov in članic.

Tudi blagajniško stanje je precej povoljno, čeprav so še na dolgu za list »Vojni invalid«.

Tov. Perne je izjavil, da je bilo vse delo v redu in odbor je dobil soglasno razrešnico.

Izvoljen je bil odbor in tovariši: Bokalič, Bremsak, Janežič, Balantič, vdova Kranjec, namestniki: Filipič, Plahuta, Herle. Nadzorni odbor: tovariša Perne, Kočar, namestnika: Mohar, Ulčar.

Pri slučajnostih je bila izražena ne-

zadovoljnost radi zavlačevanja invalidskega vprašanja.

Poročalo se je o izplačilu zaostalih invalidnin.

Zahtevalo pa se je, da se spremeni, oziroma odpravi davčni cenzus. Protezni delavci naj se zasigura zadostnih sredstev, da ne bodo invalidi brez protez in čevljev, onim vdovam, katerih možje so prinesli bolezn iz vojne, pa doma umrli, se mora dati tudi zaščita, enako tudi vsem onim reducirancem, katerim so se kazni brisale. Končno se je odobril pokret organizacije »Boj« z našim sodelovanjem na brezstrankarski podlagi.

V tem smislu je bila sestavljena spomenica.

Uradni dnevi tajništva so se določili vsak ponedeljek in petek. Člani se odzovejo in te dneve poravnajo vso članarino.

Ljutomer. Dne 15. februarja 1934 se je vršil občni zbor v prostorih gospoda Štiblerja.

Ob navzočnosti 48 članov in članic je ob pol 10. uri predsednik tovariš Repič otvoril zbor, se zahvalil za dobro udeležbo in prečital dnevni red.

Po kratkem poročilu o delovanju odbora, ker ni bilo posebnosti, je bil sprejet absolutorij.

Nov odbor je sledeči: tov. Repič, Megla, Žnidarič, Novak, Pušenjak, namestnika Sagaj in Senčar. Nadzorni odbor tov. Pihlar, Novak, Krauthaker, namestnika Stajanko in Štiberc.

Sklenjeno je bilo, da Oblastni odbor doseže, da bodo onim članom in članicam, ki spadajo pod Invalidski sud v Zagrebu izdana čimprej rešenja po novem invalidskem zakonu.

Na Vrhniki je bil letos občni zbor že dne 21. januarja t. l. v gostilni tajnika tov. Cemeta. Navzočih je bilo 30 članov in članic in predsednik tovariš Cukole je ob 1. uri popoldan otvoril zborovanje. Besedo je dobil takoj delegat tov. Tomc iz Ljubljane, ki je izčrpno poročal o delovanju in o invalidskem zakonu.

Po poročilih tajnika in blagajnika je bil izglasovan absolutorij in izvoljen odbor, in sicer tov. Cukole, Dobrovoljec, Černe, Mole, Vrhovec, Mrak, Pavlin, Novak. Nadzorni odbor tovariša Smuk in Pišek.

Poročalo se je tudi obširno o novi organizaciji bojevnikov. (Dalje prih.)

Poizvedba: Kdo izmed bivših vojakov, ki so bili pri 11. maršbataljonu 1. kompanija pod vodstvom por. Fuksa, bi vedel povedati, da sem bil dne 8. junija 1915 med Dalatynu in Nadvorno ranjen od mine in da sem izgubil oko. Nagy-Kikindi. Sodec Franc iz Krškega.

izdaja Udruženje vojnih invalidov. Odgovorni urednik: Fricko Juvan, Kolodvorska ul. 35. Tiska tiskarna »Slovenija« v Ljubljani. — Predstavniki za tiskarno: Albert Kolman.

Veletrgovina

A. Šarabon

v Ljubljani

priporoča

špecerijsko blago

več vrst žganja, moko ter deželne pridelke — kakor tudi raznovrstno

RUDNINSKO VODO

Lastna prazarna za kavo in mlino za dišave z električnim obratom.

Telefon št. 2666. — Ceniki na razpolago!

Očala, ščipalce, umetna očesa, daljnogleda, foto-aparate, toplo-mere, barometre itd. kupite v veliki izbiri najcenejše pri

Fr. P. Zajec

izprašan optik in urar

LJUBLJANA, Starl trg 9.

Velika zaloga vsakovrstnih ur, zlatnine in srebrnine.

Ceniki brezplačno.